

Душа і Господь - Джерело

Написав Услава
Четвер, 29 серпня 2013, 05:29

Сотворив єси мене
В глибині Своєї природи,
в безмежжі Свого єства
для вічної нагороди.

Наділив мене Своїм Духом,
вдихнувши у мої ніздрі,
обдарував мене зором і слухом,
двері Серця Свого відкривши.

І увів у небесні покої,
прихилив Своє вухо до мене,
пов`язав моє серце зі Своїм,
мій Святий, Великий, Блаженний!

Напоїв мене водами чистими
і у білу одягу вдягнув,
витер сльози рухами ніжними
і провини всі мої забув.

Огорнув мене силою сильною
і у Тобі я знов народилась,
Ти радієш з всією Вселенною,
бо для вічності я відродилась.

Ти на серці моєму пишеш
Свою волю і Свої закони,
Ти ніколи мене не полишиш,
бо Ти кличеш мене: «Моя доню!»

Ти зовеш мене «Квітка», «Услава»,
хоч не варта цих Твоїх слів,
що у серці я Твоя розрада,
що мене від віків полюбив!

Моє серце в Руках Твоїх б`ється,
в них безпека для нього і мир,
і молитва моя в ньому ллється,
прославляючи Вишнього сил.

Господь:

Тебе любить Душа Моя,
Я до болі, до гніву ревнивий,
твого серця шукає вона,

Душа і Господь - Джерело

Написав Услава

Четвер, 29 серпня 2013, 05:29

щоб зірвати ягідку стиглу.

Щоб спожити плодів соковитих,
які в ньому колись насадив,
і живою водою политих
Світлом Своїм у ньому зростив.

Я гуляю серед пишності саду,
розтуляю гілки дерев,
підрізаю, приводжу до ладу
і ширяю як над полем орел.

Твої очі цілую ніжно
і малюю Свій хрест на чолі,
підіймаю тебе все вище,
відриваю тебе від землі.

Я кохаю тебе! Кохаю!
і не будь ніколи сумна,
що ще більше ти в світі бажаєш?
ти навіки моя, душа!

Я освітлю небесним світлом
твій земний і тернистий шлях,
Я зустріну тебе урочисто,
Я стою, ось, вже, у дверях.

Я закличу сурмою останньою
і до Мене на хмарах на зустріч
піднесешся святою, коханою,
і любити станеш ще дужче.

Приготуй себе, стань невістою!
Я у пробах тебе озолочу,
щоб ти золотом стала чистим,
Я до жару тебе розпалю.

Розкошуй у своїх молитвах,
і блаженствуй у тишині,
Бо для когось це дивна рідкість,
А ти будь, живи у Мені.